

Wytyczne do oceny kolokwium dla aplikantów do zawodu radcy prawnego z dnia 18 czerwca 2021 roku:

1. wyrok sądu pierwszej instancji powinien zostać zaskarżony w **całości**, co do winy;
2.
 - a. powinno postawić się w pierwszej kolejności zarzut z art. 438 pkt 1 k.p.k., to jest naruszenia prawa materialnego - art. art. 209 § 1 i 1a k.k. poprzez jego zastosowanie w braku ustalenia w opisie czynu przypisanego w wyroku znamienia czasownikowego tego typu czynu zabronionego niezbędnego do jego przypisania oskarżonemu;
 - b. w przypadku postawienia zarzutu bezwzględnej przyczyny odwoławczej tzw. res iudicata z uwagi na uprzednie prawomocne skazanie (choć w przedmiotowej sprawie z powodu na niepokrywanie się okresów obu czynów, to jest osądzonego i obecnie rozpatrywanego, ta przyczyna nie zachodzi i w takiej sytuacji winno stawiać się zarzut błędnego ustalenia faktycznego w zakresie czasokresu przypisanego czynu - art. 438 pkt 3 k.p.k.) to jednak z uwagi na skierowanie takiego zarzutu wobec całości rozstrzygnięcia, w tym przypisania w ogóle czynu, co, w świetle choćby art. 440 k.p.k., obligeowało sąd odwoławczy do wzięcia pod uwagę uchybienia opisanego w punkcie a) powyżej proponuję pozytywne zaliczenie rozwiązania tego rodzaju z najniższą możliwą pozytywną oceną;
3. wniosek apelacyjny winien postulować zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego;
4. uzasadnienie wniesionej apelacji.